

Antypolski terror w II Rzeczypospolitej

29.04.2010

[Poprzedni Strona](#)

[Następny Strona](#)

Dodatek historyczny IPN

Nasz Dziennik 4/2010 (35)

Antypolski terror w II Rzeczypospolitej

Dziś wracamy do tematu częściowo poruszanego już wcześniej (zob. Dodatek IPN nr 5/2009, „Nasz Dziennik”, 29.05.2009, i nr 11/2009, „Nasz Dziennik”, 27.11.2009) – wymierzonej w odrodzone po I wojnie światowej państwo polskie działalności wywiadowczo-dywersyjnej i propagandowej, którą prowadzili komuniści, roduzi i sowieccy, inspirowani przez Międzynarodówkę Komunistyczną i Moskwę dążącą do rozszerzenia rewolucji bolszewickiej na całą Europę, oraz nacjonałści ukraińscy walczący przy udziale terroru o wyzwolenie Kresów Wschodnich spod polskiej „okupacji”.

Dr Lucyna Kulińska

Zabójstwo ministra

Bronisława Pierackiego

Zarzek na ministra spraw wewnętrznych II RP p. Bronisława Pierackiego dokonany 15 czerwca 1934 roku i proces, który doprowadził do skazania jego organizatorów¹ w piśmiennictwie zostały omówione dość szczegółowo. Było to bowiem wydanie bez precedensu: w biały dzień, w stołcy Polski, publicznie zamordowano wysokiego urzędnika państwowego. Najbardziej opracowanie zawdzięczamy Władysławowi Żeleńskiemu, który był prokuratorem i oskarżycielem w procesie o zabójstwo Pierackiego. Sprawa ta była dla niego powstym zawodowym wyzwaniem. Kiedy się toczyła, Żeleński był jeszcze młodym prawnikiem – prokuratorem zatrudnionym w Ministerstwie Sprawiedliwości. Po wojnie pozostał na emigracji i nadal gromadził informacje na interesujący go temat, toczył polemiki z autorami polskimi i ukraińskimi, prowadził obfitą korespondencję i pisał teksty². Okoliczności zabójstwa Bronisława Pierackiego nawetliło też kilku innych autorów: Kazimierz Rudnicki³ i Jerzy Łuksemburg⁴. Dość dużo danych znaleźć też można w ówczesnej polskiej prasie⁵. Mimo to wiele wątpliwości tego za-

bójstwa nie zostało wyjaśnionych⁶. Do dziś nie dokonano kwerend w urzędowych archiwach niemieckich, sowieckich i czeskich, a co gorsza, w czasie wojny zaginęły bardzo znaczące dla procesu akta Emila Seryka ujawniające sekcję terytoryczną organizacji ukraińskiej stojącą za zamachem.

Bronisław Wilhelm Pieracki

Urodził się 28 maja 1885 roku w Gorlicach jako syn Stanisława Pierackiego, naczelnika straży skarbowej, oraz Eugenii Budziszewskiej. Jego rodzina osiedlała w Galicji, uchodząc przed prześladowaniami rosyjskimi po powstaniu listopadowym. Dościnie i młodość spędził w Nowym Sączu. Tam skończył szkołę powszechną i kurs rzemieślniczy. Wstąpił do Związku Walki Czynnej i Związku Strzeleckiego, a także tajnej organizacji niepodległościowej o nazwie Związek Jastrzębi. W 1913 r. ukończył, uzyskując stopień chorążego, szkołę oficerską Związku Strzeleckiego w Nowym Sączu.

Gaj dalszy na s. 10-11

Pliki do pobrania

[Antypolski terror w II Rzeczypospolitej - „Nasz Dziennik”, 4/2010 \(35\) \(pdf, 5.42 MB\)](#)